

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8SŽ/5/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012010034
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2013
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9012010034.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľky: MARKÍZA - SLOVAKIA, s.r.o., Bratislavská 1/a, 843 56 Bratislava, IČO: 31 444 873, zastúpenej Mgr. Zuzanou Zlámalovou, advokátkou a konateľkou spoločnosti ADVOKÁT ZLÁMALOVÁ ZUZANA, s.r.o., so sídlom Trnavská 11, 831 04 Bratislava, proti odporkyni: Rade pre vysielanie a retransmisiiu, Dobrovičova 8, 811 09 Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne zo dňa 1. februára 2012, č. RP/4/2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne zo dňa 1. februára 2012, č. RP/4/2012, p o t
v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Navrhovateľka je povinná zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Rozhodnutím zo dňa 1. februára 2012, č. RP/4/2012 vydanom v správnom konaní č. 17-PLO/O-183/2012 odporkyňa postupom podľa ustanovenia § 71 zákona č. 308/2000 Z. z. rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 32 ods. 9 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že dňa 7. januára 2012 o cca cca 20.07 hod., 20.15 hod., 20.21 hod., 20.50 hod., 21.12 hod., 22.20 hod., 22.25 hod., 22.43 hod. a dňa 9. januára 2012 o cca 16.08 hod., 16.19 hod., 16.45 hod., 16.59 hod., 17.27 hod., 17.37 hod., 17.43 hod., 18.05 hod., 18.06 hod., 18.39 hod., 18.59 hod., 20.05 hod., 20.14 hod., 20.21 hod., 20.41 hod., 21.05 hod., 22.00 hod., 22.18 hod., 22.25 hod., 22.43 hod. odvysielala komunikát, ktorý popularizoval politickú stranu XX%.D. B. a jej kandidátov R. Y., P. P., P. X., čím naplnil definíciu politickej reklamy podľa ust. § 32 ods. 10 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, za čo jej uložila podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. sankciu - pokutu, určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške 100 000 €. V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa uviedla, že rada prijala dňa 10. januára 2012 uznesenie o začatí

konania voči navrhovateľke vo veci možného porušenia ust. § 32 ods. 9 zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s tým, že na programovej službe TV Markíza dňa 7. januára 2012 o cca 20.07 hod., 20.15 hod., 20.21 hod., 20.50 hod., 21.12 hod., 22.20 hod., 22.25 hod., 22.43 hod. a dňa 9. januára 2012 o cca 16.08 hod., 16.19 hod., 16.45 hod., 16.59 hod., 17.27 hod., 17.37 hod., 17.43 hod., 18.05 hod., 18.06 hod., 18.39 hod., 18.59 hod., 20.05 hod., 20.14 hod., 20.21 hod., 20.41 hod., 21.05 hod., 22.00 hod., 22.18 hod., 22.25 hod., 22.43 hod. odvysielala komunikát, ktorý mohol naplniť definíciu politickej reklamy podľa § 32 ods. 10 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. čím mohlo dôjsť k porušeniu zákazu vysielania politickej reklamy. Oznámenie o začatí správneho konania v danej veci č. 17-PLO/O-183/2012 spolu s výzvou na vyjadrenie sa k danej veci bolo navrhovateľke doručené 18. januára 2012 s tým, aby sa k danej veci vyjadrila najneskôr do 24. januára 2012 v súlade s ust. § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb., pričom bola poučená, že ak v uvedenej lehote svoje práva nevyužije môže odporkyňa rozhodnúť aj bez stanoviska navrhovateľky, pokiaľ uzná za postačujúce podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. Pojednávanie bolo vytýčené na deň 24. januára 2012 o 10.20 hod., pričom pozvánka na ústne pojednávanie bola doručená navrhovateľke dňa 18. januára 2012. Navrhovateľka sa ústneho pojednávania dňa 24. januára 2012 nezúčastnila a ospravedlnila sa, ale až po pojednávaní (zaslané faxom 24. januára 2012 o 12.34 hod.) Ospravedlnenie dala navrhovateľka na poštovú prepravu dňa 23. januára 2012 a odporkyni bolo doručené dňa 25. januára 2012. Odporkyňa dňa 25. januára 2012 doručila navrhovateľke podklady zhromaždené v správnom konaní a predĺžila lehotu na vyjadrenie o 5 dní odo dňa doručenia, t.j. od 25. januára 2012. Dňa 30. januára 2012 doručila navrhovateľka via fax písomnosť, ako žiadosť o poskytnutie stanoviska, žiadosť o zaslanie podkladov zhromaždených v správnom konaní 17-PLO/O-183/2012 z 10. januára 2012. Pojednávanie bolo vytýčené na deň 1. februára 2012 o 09.00 hod. v sídle odporkyne, pričom predvolanie sa pokúsila doručiť odporkyňa právnenému zástupcovi účastníka v sídle navrhovateľky. Právny zástupca účastníka odmietol predvolanie na ústne pojednávanie prevziať bez udania dôvodu, pričom požiadal o doručenie písomnosti na adresu sídla spoločnosti právneho zástupcu. Písomnosť bola následne dňa 31. januára 2012 doručená osobne právnej zástupkyni navrhovateľky v jej sídle.

Z prepisu označených komunikátov vyplynulo, že na programovej službe TV Markíza odznel nasledovný obsah komunikátov:

U R. Y.:

Zvuk: „Rodiny na Slovensku potrebujú prísnejšie zákony, ktoré zabezpečia, aby ženy dostávali za tú istú prácu rovnakú mzdu ako muži. Volám sa R. Y.. Aj ja som XX%."

Obraz: Fotografia R. Y., vedľa nej text:

„Rodiny na Slovensku potrebujú prísnejšie zákony, ktoré zabezpečia, aby ženy dostávali za tú istú prácu rovnakú mzdu ako muži. Volám sa R. Y.. Aj ja som XX%."

V spodnej časti obrazovky červený pruh, na ňom texty (sprava doľava):

AJ JA SOM XX%

S.

Sponzorom programu je OZ Občan v akcii (malým písmom)

Trvanie komunikátu cca 15 sekúnd

Zvuk: „Ak dokážu za deň schváliť miliardy zahraničným bankám, musia vedieť schváliť aj minimálnu mzdu vyššiu než 327 eur. Volám sa R. Y.. Aj ja som XX%."

Obraz: Fotografia R. Y., vedľa nej text:

„Ak dokážu za deň schváliť miliardy zahraničným bankám, musia vedieť schváliť aj minimálnu mzdu vyššiu než 327 eur. Volám sa R. Y.. Aj ja som XX%."

V spodnej časti obrazovky červený pruh, na ňom texty (sprava doľava):

AJ JA SOM XX%

S.

Sponzorom programu je OZ Občan v akcii (malým písmom)

Trvanie komunikátu cca 15 sekúnd

U P. P.:

Zvuk: „Pravica aj ľavica sklamali voličov, keď dokázali za jeden deň schváliť miliardy na euroval bez

toho, aby čokoľvek vybojovali pre bežných ľudí na Slovensku. Volám sa P. P.. Aj ja som XX%."

Obraz: Fotografia P. P., vedľa neho text:

„Pravica aj ľavica sklamali voličov, keď dokázali za jeden deň schváliť miliardy na euroval bez toho, aby čokoľvek vybojovali pre bežných ľudí na Slovensku. Volám sa P. P.. Aj ja som XX%."

V spodnej časti obrazovky červený pruh, na ňom texty (sprava doľava):

AJ JA SOM XX%

S.Sponzorom programu je OZ Občan v akcii (malým písmom)

Trvanie komunikátu cca 15 sekúnd

U P. X.:

Zvuk: „Ak dokážu verejní činitelia za deň schváliť miliardy na euroval, musia vedieť vytvárať aj nové pracovné miesta s dôstojnými podmienkami. Volám sa P. X.. Aj ja som XX%."

.Obraz: Fotografia P. X., vedľa neho text:

„Ak dokážu verejní činitelia za deň schváliť miliardy na euroval, musia vedieť vytvárať aj nové pracovné miesta s dôstojnými podmienkami. Volám sa P. X.. Aj ja som XX%."

V spodnej časti obrazovky červený pruh, na ňom texty (sprava doľava):

AJ JA SOM XX%

S.Sponzorom programu je OZ Občan v akcii (malým písmom)

Trvanie komunikátu cca 15 sekúnd

Z popisu posudzovaného vysielania je zrejmé, že navrhovateľka v uvedených časoch odvysielala komunikát označujúci ako sponzora programu Občianske združenie Občan v akcii, pričom obsahom komunikátov boli tézy prezentované R. Y., P. P. a P. X..

Stránka S. v úvode obsahuje vyobrazenie R. Y., P. P. a P. X. a ďalšie osoby spolu s tézami prezentovanými vo vysielaní navrhovateľky.

Podľa informácií zverejnených Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky sú kandidátmi politickej strany XX%-D. B. pre voľby do Národnej rady Slovenskej republiky, vyhlásených na deň 10. marca 2012 na prvých troch miestach R. Y., P. P. a P. X..

Podľa informácií zverejnených na webovej stránke ministerstva vnútra Slovenskej republiky boli všetky tri uvedené osoby kandidátmi politickej strany XX%-D. B. (číslo kandidačnej listiny 17, 1. R. Y., 2. P. P., 3. P. X.).

Politická strana XX%-D. B. bola zaregistrovaná dňa 6. decembra 2011, reg. č. OVVS 3-2011/029916.

Odporkyňa v odôvodnení rozhodnutia ďalej poukázala na totožnosť osôb, a vzťah medzi občianskym združením a zaregistrovanou politickou stranou ako aj na totožnosť téz, ktoré odzneli v odvysielaných komunikátoch.

Poukazujúc na ust. § 32 ods. 9 a 10 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z., ako aj odkazujúc na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. SŽn/2/03 z 2. júla 2002, 4SŽ/145/02, potvrdeného SŽ-o-NS/38/03 ozrejmila pojem popularizácie názvu politickej strany spôsobom dostupným a zrozumiteľným pre ľudí s cieľom, aby sa tento stal u ľudí známym., pričom do povedomia sa názvy politickej strany dostávajú intenzívnejšie, pokiaľ sú mu sprostredkované priamo jej predstaviteľmi, kandidátmi. Obsah predmetných komunikátov jednoznačne podľa odporkyne smeroval k podpore rastu verejnej obľúbenosti politickej strany XX%-D. B. a to aj v spojení s prezentáciou webovej stránky S.

Na ústnom pojednávaní dňa 1. februára 2012 prijala odporkyňa uznesenie v konaní 17-PLO/O-183/2012 tak, ako je obsiahnuté v samotnom napadnutom rozhodnutí.

Pri ukladaní sankcie Rada zohľadnila aj skutočnosť, že navrhovateľka sa porušenia § 32 ods. 9 zákona č. 308/2000 Z. z. spôsob porušenia povinnosti účastníkom konania (obchádzanie vysielania politickej reklamy označením za sponzorský odkaz), skutočnosti, že navrhovateľka sa dopustila už v minulosti porušenia uvedenej povinnosti (rozhodnutia Rady 101/00-sankcia - upozornenie, RL 357/2002 upozornenie, RP 109/2002- sankcia 100 000 Sk, RP 150/2003 pokuta 200 000 Sk) a pri určovaní výšky sankcie vzala do úvahy najmä závažnosť správneho deliktu, rozsah a dosah vysielania (multiregionálne vysielanie), mieru zavinenia (princíp objektívnej zodpovednosti za správny delikt) a následky porušenia povinnosti (zásah do realizácie slobodných volieb do NR SR konaných dňa 10. marca 2012).

Vo včas podanom opravnom prostriedku podľa § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), doručenom najvyššiemu súdu dňa 28. marca 2012 (rozhodnutie bolo navrhovateľke doručené

dňa 16. marca 2012) proti hore uvedenému rozhodnutiu navrhovateľka predovšetkým poukázala na ust. § 31a ods. 1 a 2, § 32 ods. 1, 2, 9, 10, § 38 ods. 1 až 6 a § 39 ods. 1 až 6 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a namietala, že vysielateľ odvysielal komunikáty, ktoré svojim obsahom, formou, spracovaním a obsahom boli jednoznačne sponzorskými odkazmi klienta - „Občianske združenie s názvom Občan v akcii, registrovaného v registri občianskych združení vedených Ministerstvom vnútra SR od 2. novembra 2011 a že sankcionované komunikáty boli sponzorskými odkazmi a teda svojou formou, svojim obsahom, napĺňovali skutkovú podstatu sponzorského odkazu tak, ako je definovaný v paragrafe 38 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. Zároveň boli dodržané všetky ďalšie podmienky v stanovenej citovaným zákonom pre zaraďovanie sponzorských odkazov do vysielania. Sponzorský odkaz občianskeho združenia Občan v akcii obsahoval výlučne statické vyobrazenie hlavnej služby sponzora - jednu jeho myšlienok a názorov (hlavná činnosť občianskeho združenia Občan v akcii), výlučne verbálne vyobrazenie hlavnej služby sponzora (hlavná činnosť občianskeho združenia Občan v akcii), statické vyobrazenie občianskych aktivistov, statické vyobrazenie kontaktu na sponzora (S.), zákonom stanovenú povinnosť statického vyobrazenia oznámenia, kto je sponzorom programu - „Sponzorom programu je občianske združenie - Občan v akcii“. Podľa navrhovateľky základným motívom sponzorského odkazu sponzora (občianske združenie Občan v akcii) bola propagácia myšlienok o činnosti združenia založené na princípe šírenia osvedy a myšlienok občianstva, morálky, princípov spravodlivosti, istoty a právnych hodnôt. Občianske združenie prezentovalo spomínané myšlienky už na jeseň roku 2011 a to formou mediálnej kampane (bilboardovej, v tlačových médiách aj formou vysielania reklamných spotov vo vysielaní navrhovateľa).

Správny orgán v rozhodnutí č. RP/4/2012 ako aj vo svojich všetkých písomných dokumentoch uskutočnených v rámci správneho konania navrhovateľovi neposkytol žiadne stanovisko, z ktorého by bolo nespochybniteľne zrejmé a jasné prečo, z akých konkrétnych dôvodov má za preukázané, že v prípade preskúmaných komunikátov sa nejedná o sponzorské odkazy ale o komunikáciu prvkami reklamy. Navrhovateľ viackrát žiadal o doplnenie týchto skutočností, žiadal vysvetlenie, uvedenie konkrétnych skutočností, pretože sa domnieva, že je úlohou správneho orgánu takéto jednoznačné stanovisko vysielateľovi ako účastníkovi konania poskytnúť. Podľa názoru navrhovateľa sa správny orgán tendenčne a nepreukázateľne domnieva a následne zo svojich nepodložených domnienok vyvodzuje aj záver o porušení zákona s následnou finančnou sankciou, že preskúmané sponzorské odkazy propagovali politický subjekt s názvom XX % - D. B. a jeho politických kandidátov. Podľa navrhovateľky ide o dva rozličné subjekty, s rozličnou právnou subjektivitou, založené na rozdielne účely, v rozdielnych časových úsekoch, s rozdielnym cieľom. Nie je možné z hľadiska jednoty výkladu zákona bez riadneho dôkazného prostriedku vysloviť záver, či sa v danom prípade sa jedná o totožné subjekty, teda, že sponzorom a prezentovaním obsahom komunikáciou mal byť údajne politický subjekt XX % - D. B. V odvysielaných sponzorských odkazoch nikde neboli spomenuté politické výzvy, heslá, demonštrácie prospech alebo neprospech existujúcich alebo novovznikajúcich politických subjektov prospech alebo neprospech politikov neobsahovali žiadne politické apely neboli tovary nie podnecovali nevyzývali politickým prejavom akoukoľvek druhu.

Podľa názoru navrhovateľky je potrebné posudzovať politickú reklamu len v intenciách ustanovení § 32 a nie je v intenciách ustanovení § 38 a nasledujúcich (napr. § 39a umiestňovanie produktov a podobne) zákona č. 308/2000 Z. z. Pokiaľ teda vysielaním 7. januára 2012 a 9. januára 2012 neprišlo k vysielaniu politickej reklamy podľa ustanovenia § 32 ods. 10 zákona č. 308/2000 Z. z., keďže išlo sponzorské odkazy, nemohla byť navrhovateľka sankcionovaná za porušenie ustanovení § 32 ods. 9, nakoľko vysielala v súlade s ust. § 38 a § 39 zákona č. 308/2000 Z. z. Preto žiada aby bolo rozhodnutie Rady číslo RP/4/2012 z 1. februára 2012 zrušené z dôvodov nesprávneho skutkového a právneho posúdenia veci, nakoľko nemá za jednoznačne preukázané, že v dňoch 7. januára 2012 a 9. januára 2012 boli odvysielané spoty politickej reklamy podľa § 32 ods. 10 a nie sponzorské odkazy podľa § 38 zákona č. 308/2000 Z. z., teda že boli odvysielané spoty politickej reklamy politickej strany XX % - D. B. a nie sponzorské odkazy občianskeho združenia Občan v akcii a že podľa ustanovení § 32 ods. 9 zákona č. 308/2000 Z. z. sa zákaz vysielania politickej reklamy vzťahuje na akúkoľvek formu mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31 a nielen na formu reklamy podľa § 32 a § 32 ods. 10 zákona č. 308/2000 Z. z. Žiadala, aby tieto nedostatky z dôvodu zabezpečenia právnej istoty a z dôvodov odstránenia pochybností v rozhodovaní správneho orgánu do budúcnosti boli odstránené kvalifikovaným výkladom zákona č. 308/2000 Z. z. a žiadala tak aj z dôvodov procesnej a zákonnej istoty účastníka konania. Zároveň žiadala,

aby správny orgán určil pravidlá tak, aby do budúcnosti nevznikli žiadne pochybnosti pri aplikácii noriem zákona č. 308/2000 Z. z.

V ďalšej časti odvolania poukázala navrhovateľka na správne konanie ktoré prechádzalo vydaniu rozhodnutia Rady číslo RP/4/2012, pričom skonštatovala, keďže jej neboli doručené podklady konania ku ktorým sa mala vyjadriť, že zároveň požiadala o zaslanie monitorovacej správy, či sa konanie začalo na základe sťažnosti alebo monitoringu vysielania za určité obdobie. Taktiež poukázala na neprimeranosť uloženej procesnej lehoty (5 dní), pričom účastník správneho konania na 24. januára 2012 nezúčastnil pojednávania a žiadal ospravedlnenie neúčasti, pričom odporca aj napriek tomu o predmetnej veci v rámci správneho konania rokoval, v tejto súvislosti poukázal na prezumpciu nevinu (členovia správneho orgánu vyslovili záver, že k porušeniu zákona prišlo a to aj bez riadneho správneho procesu a zachovania procesných práv účastníka konania). Poukázala nato, že správny orgán vníma ukladanie procesných lehôt zvláštnym spôsobom, keďže navrhovateľka považuje za neprimerané a zvyčajne poskytuje odporkyňa 10 až 15 dňovej lehoty a v tejto súvislosti poukázala na ustanovenie § 3 ods. 2 Správneho poriadku. Dňa 25. januára 2002 na správny orgán právnomu zástupcovi navrhovateľky doručil výzvu na vyjadrenie sa k predmetu správneho konania a doručil jej záznam vysielania zo dňa 7. januára 2012 z 9. januára 2012 zhotovené pracovníkmi správneho orgánu a doručil mu aj písomný prepis vysielania 7. januára 2012 a 9. januára 2012 a zároveň mu oznámil, že monitorovacia správa nebola v danom prípade vyhotovená. Ani z tohto sa však navrhovateľka nedozvedela prečo správny orgán považuje vysielanie sponzorských odkazov na vysielanie politickej reklamy. V tejto súvislosti poukázala právna zástupkyňa na doručovanie výzvy ktorú sa správny orgán pokúsil doručiť nie v sídle právneho zástupcu, ale v sídle navrhovateľky. Ďalej poukázala navrhovateľka na zásadu materiálnej pravdy a zásadu materiálnej rovnosti. Poukázala na udelenie sankcií pre spoločnosť MAC TV a Rádio, a.s., ktorým uložil sankciu upozornenie na porušenie zákona a to z dôvodu, že tieto neboli za porušenie § 32 ods. 9 zákona č. 308/2000 Z. z. sankcionované. Má za to, že výška pokuty 100 000 euro je neprimeraná, ak porušila rovnakú povinnosť a je v rozpore so zásadou materiálnej rovnosti navrhovateľky a výrazne ju diskriminuje vo vzťahu k ostatným fyzickým a právnickým osobám a to bez zjavného dôvodu. Ďalej sa navrhovateľka domnieva, že pokiaľ správny orgán uskutočnil nahrávanie vysielania programovej služby navrhovateľky, a tento záznam vysielania použil ako dôkaz správnom konaní, konal tak protizákonné. Podľa názoru navrhovateľky správny orgán konal v danej veci protizákonné, vopred porušil prezumpciu nevinu navrhovateľky. Žiadala, aby sa na nezákonne získaný dôkaz, záznam z vysielania zo 7. januára 2012 a 9. januára 2012 neprihliadalo. Preto žiada zrušenie rozhodnutia rady z procesných dôvodov spočívajúceho v porušení práva navrhovateľky v neprimeranosti lehôt, nedoručenia požadovaných podkladov pre vydanie rozhodnutia vo veci, nezabezpečenie dostatočnej súčinnosti v konaní, nedostatočnosti po vykonanom dokazovaní a vydanie rozhodnutia na podklade dôkazov získaných nezákonným spôsobom.

Namietala výrokovú časť rozhodnutia v ktorej absolútne absentuje popis spáchania skutku alebo popis ďalších skutočností, na základe, ktorých by daný správny delikt bol identifikovaný tak, aby bolo z popisu zrejmé, akým konkrétnym konaním, akými výrokmi bol správny delikt spáchaný. Má za to, že vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia správneho orgánu musí byť špecifikované tak, aby nebolo možné ho zameniť s iným konaním, v danom prípade si inými výrokmi v tejto veci poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sž/21/2010 z 18. mája 2011, 2Sž/19/2011, 2Sž/25/2011, 2Sž/18/2011, 2Sž/24/2011 a poukazujúc na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5/Sž/9/2009 ako aj rozhodnutie rozšíreného senátu NSS Českej republiky sp. zn. 2As/34/2006 - 73 zo dňa 15. januára 2008.

Žiadala, aby bolo napadnuté rozhodnutie rady zrušené z dôvodov nejasnosti a nepresnosti formulácie výrokovej časti rozhodnutia, nakoľko vo výroku rozhodnutia nie je jednoznačné, že navrhovateľka porušila povinnosť v ust. § 32 ods. 9 zákona č. 308/2000 Z. z. a nie je ani jasné akým konkrétnym konaním mala tak urobiť.

Namietala výšku uloženej sankcie 100 000 euro, ktorú rada odôvodnila tým, že už v minulosti za predmetné porušenie sankcionovala navrhovateľku a to sumami 100 000 slovenských korún a 200 000 slovenských korún. Uviedla že išlo o skutky, ktoré sú staré viac ako 10 rokov a žiadala, aby správny orgán svoju argumentáciu riadne doplnil a uviedol konkrétne a zreteľné, preukázateľné a obhájitelné argumenty pre uloženie represívnej a neprimerane vysokej sankcie vo výške 100 000 euro, hoci je jej známy § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. podľa, ktorého môže byť uložená sankcia vo

výške pod 3319 euro do 165 969 eura. V tejto súvislosti poukázala na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 8SŽ/8/2010, 3SŽ/14/2008 a 6SŽ/7/2010.

Vzhľadom na všetky uvedené právne a skutkové dôvody, dôkazy a argumenty, v súlade s a podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/ a e/ OSP žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie Rady zrušil vrátil na ďalšie konanie alebo v prípade potvrdenia rozhodnutia Rady primerane znížil sankciu. V prípade úspechu si uplatnila náhradu trov konania.

K predmetnému odvolaniu sa vyjadrila odporkyňa svojím podaním zo dňa 21. mája 2012 ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 29. mája 2012. V úvode odporkyňa popísala priebeh administratívneho konania citujúc ust. § 32 ods. 9 a 10 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. Pokiaľ ide o námietku navrhovateľky týkajúcej sa odvysielania komunikátov v dňoch 7. januára 2012 a 9. januára 2012, ktoré boli podľa nej jednoznačnými sponzorskými odkazmi odporkyňa poukázala, že sa k tejto problematike podrobne venovala a vysporiadala s ňou v napadnutom rozhodnutí, poukazujúc na § 32 ods. 10 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z., tvrdiac, že ak vo vysielaní dochádza akýmkoľvek verejným oznámením k popularizácii názvu, značky alebo hesiel politickej strany, politického hnutia alebo kandidáta, ide o politickú reklamu bez ohľadu na ďalšie okolnosti. Zo zákonnej definície je zrejmé, že pri posudzovaní naplnenia kritérií politickej reklamy je zásadne rozhodujúci obsah vysielania jeho forma je irelevantná. Politickou reklamou bude každé vysielanie, ktorého obsah popularizuje názov alebo značku politickej strany, a to aj v prípade, ak je zadávateľom politickej reklamy iný subjekt než politická strana alebo jej kandidát. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že posudzované komunikáty boli v súlade s ustanovením § 38 a 39 zákona č. 308/2000 Z. z. Zákon totiž neprihliada na formu takéhoto verejného oznámenia, ani na skutočnosť, kto jeho zadávateľom. Z pohľadu definície politickej reklamy podľa § 32 ods. 10 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. nie je preto podstatné, či k naplneniu došlo vysielaním sponzorského odkazu tretej osoby, vysielaním politickej propagácie ako priamej súčasť programu, či vysielaním propagácie formou samostatného reklamného oznámenia. V tejto súvislosti poukazuje súd na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Sžn/2/03 a rozsudok sp. zn. 4SŽ/145/02 potvrdený odvolacím senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. SŽ-o-NS/38/03.

V ďalšej časti vyjadrenia k odvolaniu poukázala na registráciu politickej strany XX % D. B. ktoré bolo zaregistrované 6. decembra 2011. Tento subjekt je riadnou politickou stranou a od tohto dňa svojich nominantov pre voľby do NR SR vyhlásené na deň 10. marca 2012, vrátane myšlienok, téz, hesiel a politického programu, články aktivity a ďalšie informácie prezentuje na webovej stránke S.. Ide teda totožné osoby, totožný symbol XX %, webovú stránku a obdobné tézy ako obsahuje uvedená stránka občianskeho združenia, ktoré boli prezentované v posudzovanom vysielaní navrhovateľa. Pokiaľ ide o argument navrhovateľky, že jej neboli poskytnuté žiadne stanoviská, z ktorého by boli zrejme nespochybniteľné a jasné prečo a za akých konkrétnych dôvodov mala odporkyňa za preukázané, že v prípade preskúmaných komunikátov sa nejedná o sponzorské odkazy, ale o komunikát s prvkami reklamy poukázala na skutočnosť, že ide o absurdný argument. Predmet správneho konania bol jasne definovaný v oznámení o začatí správneho konania a účastníkovi konania bola opakovane daná možnosť vyjadriť sa k takémuto predmetu konania. Pokiaľ ide o skutočnosť, že neboli presne definované tézy a závery, ktoré mali byť podľa navrhovateľky podkladom rozhodnutia zastáva názor, že tieto majú byť až jeho výsledkom. Obsahom vysielaných komunikátov boli tézy prezentované R. Y., P. P. a P. X. a v predmetnej komunikácii odkazovali na webovú stránku S. a ktorí boli podľa zverejnených informácií na stránke Ministerstva vnútra Slovenskej republiky na kandidátnej listine politickej strany XX % - D. B. na prvých troch miestach kandidátky pre voľby do Národnej rady Slovenskej republiky konaných dňa 10. marca 2012. Pokiaľ ide o namietanie procesných lehôt uložený v priebehu správneho konania, v rámci, ktorých sa mala navrhovateľka možnosť vyjadriť k predmetu správneho konania, respektíve dostaviť sa na ústne pojednávanie k predmetu správneho konania a ktoré považuje za neprimerane krátke vzhľadom na iné správne konania, tak zastáva odporkyňa názor, že skutkový stav, ktorým bolo potrebné sa v rámci daného správneho konania zaoberať objektívne nebol nijako komplikovaný. Vzhľadom na masívnu medializáciu už od začiatku tohto správneho konania, ako aj na zverejnené informácie na webovej stránke odporkyne, je vylúčené aby účastník konania nemal vedomosť o obsahu svojho vysielania, ktoré bolo predmetom tohto správneho konania. Obsah vysielania navrhovateľky bol aj vzhľadom na všeobecný verejný záujem a množstvo súvisiacich informácií nepopierateľný. Navrhovateľka s ním musela byť s vylúčením akýchkoľvek pochybností oboznámená. Rovnako nebolo v rámci tohto správneho konania potrebné vykonávať akékoľvek ďalšie úkony pre dostatočné zistenie skutkového

stavu. Pokiaľ ide o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní dňa 24. januára 2012 o 1020 hod. v sídle odporkyne dala do pozornosti súdu, že ospravedlnenie bolo zaslané písomne dňa 23. januára 2012 o čom svedčí aj podacia pečiatka príslušnej pošty. Pričom fax o ospravedlnení zaslala navrhovateľka dňa 24. januára 2012 o 1234 hod. a ospravedlnenie bolo doručené poštou dňa 25. januára 2012. Odporkyňa taktiež odmietla tvrdenia z tendenčného a protizákonného konania a porušovania prezumpcie nevinu. Ako kolektívny orgán, ktorý rozhoduje hlasovaním svojich členov, odporkyňa nemôže vysloviť žiadny relevantný záver inak, ako práve hlasovaním a je zrejmé, ešte v deň tohto zasadnutia (24. januára 2012) odporkyňa žiadne rozhodnutie neprijala o merite veci nehlasovala. Nie je preto pravdivé tvrdenie navrhovateľky, že by odporkyňa vyslovila akýkoľvek záver. Pokiaľ ide o zásadu materiálnej pravdy odporkyňa vydala napadnuté rozhodnutie po presnom a úplnom zistení skutkového stavu. Relevantnými podkladmi pre vydanie rozhodnutia boli záznam z vysielania predmetných komunikátov, prepis a popis tohto vysielania, vyjadrenie navrhovateľky z ústneho pojednávania a písomnosť, ktorú krátkou cestou na ústnom pojednávaní odporkyni doručila. Odporkyňa sa s týmito podkladmi riadne a úplne oboznámila a na ich základe vo veci rozhodla a v danom prípade nebolo potrebné pre presné a úplné zistenie a po oboznámení sa so skutkovým stavom vykonávať žiadne iné zisťovania ani iné ďalšie dôkazy, nakoľko pre rozhodovanie odporkyne ako orgánu dohľadu nad elektronickými médiami je podstatný len obsah vysielania navrhovateľky. Pokiaľ ide o nezákonnosť získania dôkazu (nahrávka zo 7. januára 2012 a 9. januára 2012) v tejto veci poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sž/18/2010. Záznam vytvorený Radou (odporkyňou) bol použitý výlučne na účely správneho konania. Pokiaľ ide o výrok rozhodnutia, ktorý spochybňovala navrhovateľka, je odporkyňa toho názoru, že výroková časť rozhodnutia je exaktná, nakoľko je v nej vymedzený dátum a čas spáchania správneho deliktu, spôsob spáchania správneho deliktu, porušenie povinnosti a programová služba ktorou bol delikt spáchaný. V tejto veci poukázala odporkyňa na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sž/8/2010, ako aj na iné rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. sp. zn. 2Sž/9/2010, 5Sž/17/2010 a 8Sž/8/2010.

K namietanej výške uloženej sankcie, odporkyňa uviedla, že vychádzala z ust. § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. a vychádzala pri nej z opakovaného porušenia zákona, ako aj zo skutočnosti, že bola porušená férovosť súťaže ako aj rovnosť príležitostí, čo považovala za zrejmý a vážny zásah do princípov demokracie. Odporkyňa v napadnutom rozhodnutí podrobne rozviedla, akým spôsobom odvysielané komunikáty naplnili definíciu politickej reklamy podľa § 32 ods. 10 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. Odporkyňa záverom svojho vyjadrenia odmietla akékoľvek špekulatívne tvrdenia navrhovateľky a porušovaní právnych predpisov SR ako aj kvalifikovanosti a profesionality členov Rady a tvrdenia navrhovateľky o vplyve iných subjektov považuje za účelové a vykonštruované. Navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd vecne príslušný rozhodovať o opravnom prostriedku v tejto veci (§ 68 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z. z. v spojení s ustanovením § 246 ods. 2 písm. a/ a § 250l a nasl. OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie a jemu predchádzajúce správne konanie v rozsahu a z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku postupom podľa Tretej hlavy Piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“). Po zistení, že opravný prostriedok bol podaný oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 68 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z. z. v spojení s § 250m ods. 2 OSP), nariadil vo veci pojednávanie (§ 250q ods. 1 OSP) a po jeho verejnom vykonaní dospel k záveru, že podaný opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

Ako vyplýva z obsahu pripojeného administratívneho spisu, správny orgán v správnom konaní vo veci možného porušenia ustanovenia § 32 ods. 9 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov vychádzal zo znenia tohto zákona a z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Podľa čl. 30 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky volebné právo je všeobecné, rovné, priame a vykonáva sa tajným hlasovaním. Podmienky výkonu volebného práva ustanoví zákon.

Podľa čl. 30 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky občania majú za rovnakých podmienok prístup k voleným a verejným funkciám.

Podľa ust. § 32 ods. 9 zákona č. 308/2000 Z. z. vysielanie politickej reklamy a reklamy propagujúcej náboženstvo alebo ateizmus sa zakazuje, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ust. § 32 ods. 10 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. politická reklama na účely tohto zákona je verejné oznámenie určené na popularizáciu názvu, značky alebo hesiel politickej strany, politického hnutia alebo kandidáta.

Podľa ustanovenia § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa ustanovenia § 64 ods. 2 veta prvá a druhá zákona č. 308/2000 Z. z., sankciu podľa odseku 1 písm. d/ Rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 2 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu Rady opakovane porušila povinnosť, na ktorej porušenie boli upozornení. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak sa porušila povinnosť uložená v § 19.

Podľa ustanovenia § 67 ods. 5 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z. z. Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 3319 eur do 165 969 eur a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 eur do 49 790 eur, ak vysiela programy a iné časti programovej služby, ktorých obsah je v rozpore s povinnosťami podľa § 19.

Najvyšší súd z obsahu administratívneho spisu, pripojeného zvukovo-obrazového záznamu, ako aj vyjadrení účastníkov zistil, že na programovej službe TV Markíza dňa 7. januára 2012 o cca cca 20.07 hod., 20.15 hod., 20.21 hod., 20.50 hod., 21.12 hod., 22.20 hod., 22.25 hod., 22.43 hod. a dňa 9. januára 2012 o cca 16.08 hod., 16.19 hod., 16.45 hod., 16.59 hod., 17.27 hod., 17.37 hod., 17.43 hod., 18.05 hod., 18.06 hod., 18.39 hod., 18.59 hod., 20.05 hod., 20.14 hod., 20.21 hod., 20.41 hod., 21.05 hod., 22.00 hod., 22.18 hod., 22.25 hod., 22.43 hod. odvysielala komunikát, ktorý mohol naplniť definíciu politickej reklamy podľa § 32 ods. 10 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. propagáciou kandidátov politickej strany XX%-D. B. (R. Y., P. P. a P. X.) čím mohlo dôjsť k porušeniu zákazu vysielania politickej reklamy, teda povinnosti uloženej zákonom.

Navrhovateľka v oprávnom prostriedku predovšetkým namietala, že odporkyňa nesprávne skutkovo a právne posúdila vec, keď dospela k záveru, že boli odvysielané spoty politickej reklamy a nie sponzorské odkazy, že boli odvysielané spoty politickej reklamy politickej strany XX%-D. B. a nie sponzorské odkazy občianskeho združenia Občan v akcii a že zákaz vysielania politickej reklamy sa vzťahuje na akúkoľvek formu mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31 a nielen na formu reklamy podľa § 32 zákona, z dôvodu, že boli porušené procesné práva účastníka z dôvodov ukladania neprimeraných lehôt, nedoručenia potrebných podkladov, nezabezpečenia dostatočnej súčinnosti v administratívnom konaní, a vydaní rozhodnutia na základe nezákonne získaných dôkazov, ako aj z dôvodu nejasnosti a nepresnosti formulácie výrokovej časti rozhodnutia, ako aj neprimeranej výšky uloženej sankcie.

Všetky tieto námietky navrhovateľky nepovažoval najvyšší súd za opodstatnené, nakoľko na základe dokazovania vykonaného vo veci správnym orgánom určeným na to zákonom č. 308/2000 Z. z. a spočívajúceho okrem iného aj v možnosti tohto orgánu vykonávať monitoring vysielania z vlastného podnetu a vlastnými prostriedkami bez toho, aby bola povinná odporkyňa vyžiadať si záznam z vysielania od vysielateľa bolo zistené odvysielanie predmetných komunikátov, ktorých odvysielanie žiadnym relevantným spôsobom nespochybnila ani navrhovateľka. Podľa súdu takto vyhotovený záznam z vysielania môže správny orgán na to určený použiť pre svoje ďalšie účely tak, aby bol naplnený zákon č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii v znení neskorších predpisov a to aj za účelom začatia

pripadného správneho konania z dôvodu jeho porušenia vysielateľom.

V danej veci dospel súd zhodne so správnym orgánom konajúcim vo veci k záveru, že zo zákona č. 308/2000 Z. z. je zakázaná akákoľvek politická reklama s výnimkou ak tak ustanovuje osobitný predpis, ktorým v danom prípade je zákon č. 333/2004 Z. z. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky, ktorý v ust. § 24 upravuje politickú reklamu a ktorá podľa § 24 ods. 8 tohto zákona môže byť vysielaná najskôr 21 dní pred dňom konania parlamentných volieb.

Podľa § 32 ods. 10 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. je politickou reklamou verejné oznámenie určené na popularizáciu názvu, značky alebo hesiel politickej strany, politického hnutia alebo kandidáta, pričom súd považuje za potrebné zdôrazniť, že ide o akékoľvek verejné oznámenie, bez ohľadu na skutočnosť, či ide o komunikát, sponzorovaný odkaz, upútavku. V danej veci je nepochybné a vyplynulo to aj z databáz vedenej vo volebných veciach na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky, že v čase odvysielania predmetných komunikátov, ktoré naplnili znak politickej reklamy, boli všetky tri osoby registrované na kandidačnej listine politickej strany XX%-D. B., číslo kandidačnej listiny 17, na prvých troch miestach kandidátky a teda odvysielané komunikáty boli politickou reklamou uvedených kandidátov politickej strany XX%-D. B.. V danej veci nie je podstatné, kto bol zadávateľom odvysielania uvedených komunikátov, ktoré vykazovali znaky politickej reklamy podľa § 32 ods. 10 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z., ale aký cieľ bol uvedenými komunikátmi sledovaný a tým bola nepochybne propagácia uvedených osôb u voličov a to v lehote viac ako 21 dní pred dňom konania volieb, ktoré sa uskutočnili dňa 10. marca 2012.

Pokiaľ ide o navrhovateľkou namietané procesné lehoty v správnom konaní v danej veci, tak v tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že podľa jeho názoru bola lehota na vyjadrenie v danej veci dostatočná, nakoľko aj podľa súdu v danej veci nešlo o skutkovo a právne zložitú vec. Navyše obdobná vec týkajúca sa volieb do Národnej rady Slovenskej republiky bola predmetom administratívneho konania aj v roku 2002, kedy sa taktiež uskutočnili voľby do Národnej rady Slovenskej republiky. To, že navrhovateľka sa snažila v danej veci svojím postupom a konaním naťahovať čas, hoci jej boli doručené všetky podklady, ktoré správny orgán zabezpečil pred vydaním rozhodnutia a išlo o všeobecne prístupné informácie z databázy Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ako aj z dôvodu zabezpečenia ústavnosti volieb a teda nutnosti vo veci čo najskôr rozhodnúť, nebolo na úkor zákonnosti napadnutého konania a rozhodnutia v danej veci, ale len z dôvodu naplnenia ochrany ústavných práv občanov.

Neobstoí ani námietka navrhovateľky na nejasnosti a nepresnosti formulácie výrokovej časti rozhodnutia, nakoľko výrok rozhodnutia obsahuje všetky podstatné náležitosti tak, aby nebol zameniteľný s iným skutkom. Teda výrok rozhodnutia jasne ozrejmúje kto, kedy, akým spôsobom a akú zákonnú povinnosť porušil a aká sankcia sa mu podľa akého ustanovenia zákona uložila.

Je nepochybné, že navrhovateľa už bola za porušenie zákazu politickej reklamy už sankcionovaná a to vo voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky v roku 2002, za čo jej bolo uložených viacero sankcií od upozornenia až po pokuty 100 000 Sk a 200 000 Sk.

Nepodstatnou je aj námietka navrhovateľky ohľadne dlhého časového odstupu od uloženia poslednej sankcie. Je nepochybné, že k porušeniu zákazu vysielat' politickú reklamu bude dochádzať v čase pred konaním konkrétnych volieb, teda v tomto prípade v čase pred konaním volieb do Národnej rady Slovenskej republiky, ktoré sa konajú spravidla vo štvorročnom volebnom cykle a preto je z tohto pohľadu časový odstup dvoch volebných období relatívne krátkym časovým úsekom na to, aby sa na tieto predchádzajúce sankcie pri ukladaní novej sankcie neprihliadalo.

Pokiaľ ide o výšku uloženej sankcie, tak ani v jej výške nezistil najvyšší súd jej neprimeranosť, nakoľko jednak nevybočila zo zákonného rámca, keďže maximálna suma je 165 969 euro a v rámci odôvodnenia výšky uloženej sankcie zohľadnil správny orgán všetky okolnosti daného prípadu, teda rozsah a dosah vysielania, mieru zavinenia, trvanie a následky porušenia povinnosti a závažnosť správneho deliktu. V danom prípade aj podľa najvyššieho súdu išlo o také závažné porušenie povinnosti vysielateľa - zákazu vysielat' politickú reklamu, ktoré by mohli mať za následok deformáciu demokratického zriadenia založeného na ústavných princípoch zakotvených v čl. 30 ods. 3 a 4 Ústavy SR spočívajúcich vo výkone všeobecného, rovného, priameho volebného práva vykonávaného tajným hlasovaním a prístupu k voleným funkciám za rovnakých podmienok.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/4/2012 zo dňa 1. februára 2012 potvrdil ako zákonné a vecne správne.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že nepriznal navrhovateľke náhradu trov konania, keďže v konaní nemala úspech.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k tomuto zákonu.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c OSP).